

Nr 809.
Lag
om ändring i konkurslagen;

given Stockholms slott den 20 december 1946.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordnats dels att 7, 9, 11—17, 20, 22, 26, 37, 39, 77, 79, 95, 103, 108, 109, 111, 117, 123, 130, 164, 185, 199, 204 och 211 §§ konkurslagen² skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, dels ock att 212 § nämnda lag skall upphöra att gälla.

7 §.

Vill gäldenär — — — nyss sagts.

Konkursdomare vare — — — skola upptagas.

Med stad avses i denna lag stad med rådstuvurätt; om annan stad gälla för landet är föreskrivet.

9 §.

Borgenär, som söker gäldenärs försättande i konkurs, skall i ansökninge uppgiva sin fordran. Borgenären bör tillika i ansökningen angiva de omständigheter, på vilka han grundar yrkandet om egendomsavträde, samt i ansökningen foga, i huvudskrift eller styrkt avskrift, de handlingar, vilka ha vill åberopa till stöd för sin talan. Ansökningen, som bör innehålla uppgif om borgenärens och gäldenärens hemvist och postadress, skall, jämte därvid fogade handlingar, ingivas i två exemplar.

11 §.

Upptages konkursansökning — — — i konkurs.

Har, i fall då dödsbo ej står under förvaltning av boutredningsman, ansökning om boets avträdande till konkurs icke gjorts av samtliga dödsbodelägare utsätta konkursdomaren genast dag för prövning av ansökningen inom fjorton dagar från dess ingivande; och skall konkursdomaren därom utfärda kungörelse, som anslås i rättens kansli samt införes en gång i allmänna tidningarna och tidning inom orten. Underrättelse om tid och ställe för prövning av ansökningen skall tillika särskilt delgivas envar delägare, som ej underskrivit ansökningen, om det kan antagas, att kallelsen före den utsatta dagen komme honom tillhanda. Varder på framställning, som göres sist då konkursansökningen företages till prövning, boets egendom ställd under förvaltning av boutredningsman, vare konkursansökningen förfallen. I annat fall meddele konkursdomaren beslut om dödsboets försättande i konkurs.

¹ Riksdagens skrivelse 1946: 327.

² Senaste lydelse se beträffande 7 och 11 §§ 1938:

12 §.

Upptages borgenärs konkursansökning, teckne konkursdomaren genast å ansökningen föreläggande för gäldenären att inom viss tid, ej över fyra dagar i stad och en vecka på landet, från det han erhållit del av ansökningshandlingarna till konkursdomaren ingiva förklaring över ansökningen. Föreligger på grund av att gäldenären vistas utomlands eller eljest i särskilt fall anledning att utsträcka förklaringstiden, må det ske, dock ej utöver vad oundgängligen kräves och ej utöver sex veckor. Föreläggandet skall innehålla anmaning till gäldenären att, om hans postadress icke tillförlitligen angivits i konkursansökningen, hos konkursdomaren anmäla den postadress, under vilken kallelse kan tillställas gäldenären. Ansökningshandlingarna jämte föreläggande, som nu sagts, skola delgivas gäldenären.

I fråga om delgivning av konkursansökning äge vad om delgivning av stämning i tvistemål är stadgat motsvarande tillämpning. Delgivning på sätt i 33 kap. 12 § rättegångsbalken är föreskrivet må ske även då gäldenären vistas å känd ort utom riket och delgivning eljest ej kan med laga verkan ske här i riket samt konkursdomaren med hänsyn till ortens avlägsenhet eller andra omständigheter finner det icke skäligen böra krävas, att delgivningen verkställas utom riket. Delgivning skall verkställas så skyndsamt omständigheterna medgiva.

Sker delgivning på sätt i 33 kap. 12 § rättegångsbalken föreskrives, skall konkursdomaren tillse, att gäldenärens egendom varder satt under säker vård; kostnaden härför skall gäldas av borgenären.

13 §.

Medgiver gäldenären borgenärs konkursansökning, meddele konkursdomaren genast beslut om gäldenärens försättande i konkurs; bestrider gäldenären ansökningen eller uteblir han med förklaring, ehuru delgivning i behörig ordning skett, varde målet hänskjutet till rätten.

14 §.

Då konkursansökning skall hänskjutas till rätten, varde målet av konkursdomaren utsatt att förekomma, i stad inom fyra dagar samt på landet inom tio dagar. Kräves för gäldenärens kallande eller hans inställelse vid rätten oundgängligen längre tid, må tiden för målets företagande vid rätten utsträcks, dock ej utöver sex veckor från det delgivning av kallelsen kan väntas hava ägt rum. Till rätten skola parterna särskilt kallas. I kallelsen skall erinras om den i 16 § stadgade påföljden av parts utevaro.

I fråga om delgivning av kallelse, som avses i första stycket, äge vad i 12 § andra stycket andra och tredje punkterna stadgas motsvarande tillämpning.

15 §.

Fordran, som borgenär åberopat till stöd för behörighet att söka gäldenärs försättande i konkurs, skall, där fordringen är fastställd av domstol eller där domstol enligt lagsökningslagen meddelat bevis, att utmätning för fordringen äga rum, i sagda avseende godkännas, ändå att beslutet ej vunnit laga ft, utan så är att i vederbörlig ordning förordnats, att beslutet icke må erkställas. Samma lag vare, då överexekutor meddelat föreskrift om verkställighet av skiljedom och ej av högre myndighet eller av domstol, där talan ot skiljedomen är anhängig, annorledes förordnats.

I fall — — — styrka densamma.

16 §.

I mål angående egendomsavträde skall, om borgenären uteblir, målet avskrivras, såvida ansökningen ej medgives av gäldenären. Gäldenärens utevaro drar icke målets handläggning och avgörande.

Rätten må ej bevilja part uppskov, med mindre synnerliga skäl därtill äro. Beviljas uppskov, må det ej sättas längre än som oundgängligen kräves.

17 §.

Nu är konkursansökning gjord av borgenär, och dör gäldenären, utan att han den medgivit; har ej målet hänskjutits till rätten, vare dödsboet förelagt att till konkursdomaren inkomma med förklaring över ansökningen inom fjorton dagar från delfäendet. Medgiva, i fall då dödsbo ej står under förvaltning av boutredningsman, ej samtliga dödsbodelägare ansökningen och skall förtydssamma prövas av rätten, varde, där någon dödsbodelägares vistelseort är okänd eller dödsbodelägare uppehåller sig å avlägsen utrikes ort, sådan delägare särskilt kallad på sätt i 33 kap. 12 § rättegångsbalken sägs. Är målet, då gäldenären dör, redan hänskjutet till rätten, varde dödsboet kallat att inför rätten yttra sig över ansökningen, och gälle beträffande frånvarande delägares kallande vad nyss sagts. Söker borgenär, att avliden gäldenärs bo skall avträdas till konkurs, skall i fråga om ansökningens delgivning med dödsboet och delägares kallande till rätten tillämpas vad i första och andra punkterna föreskrivits.

20 §.

Kungörelse, som i 19 § sägs, skall ofördröjligen anslås i rättens kansli samt genast eller nästa postdag avsändas för att införas en gång i allmänna tidningarna och den eller de ortstidningar, som jämlikt 19 § i sådant avseende bestämts.

Sedan den — — — gäldenärens hemortskommun.

Breven skola — — — utsatta dag.

Varder sedan — — — ovan sägs.

Om innehållet i kungörelsen skall konkursdomaren på sätt om delgivning av stämning i tvistemål är stadgat låta delgiva gäldenären särskild underrättelse med erinran om den honom enligt 92 § åliggande skyldigheten att å första borgenärssammanträdet avlägga bouppteckningsed.

Att i — — — sistnämnda paragraf.

22 §.

Sedan beslut — — — till konkursboet.

Är, då egendom avträdes till konkurs, rättegång mellan gäldenären och annan om sådan egendom, må konkursboet övertaga gäldenärens talan; övertager ej konkursboet gäldenärens talan, ehuru det underrättats om rättegången, skall den egendom, varom är fråga, anses icke tillhöra konkursboet. I fråga om konkursboets skyldighet att, då det övertager gäldenärens talan, svara för rättegångskostnad äge vad i rättegångsbalken är stadgat beträffande den, å vilken överlåtelse enligt 13 kap. 7 § nämnda balk ägt rum, motsvarande tillämpning.

Föres talan mot gäldenären angående fordran, som må göras gällande i konkursen, äge konkursboet inträda i rättegången jämte gäldenären.

Då konkurs inträffat, åligge gäldenären att därom underrätta den rätt, där enligt vad nu sagts rättegång föres; rätten har att lämna konkursboet meddelande om rättegången.

Angående skyldighet för förvaltaren att inhämta rättens ombudsmans samtycke till talan, som enligt denna paragraf må föras av konkursboet, och påföljden, om det underlåtes, gälle vad i 79 § är stadgat.

26 §.

Varder beslut om egendomsavträde upphävt av högre rätt, skall konkursdomaren underrättas därom; och låte han kungöra den högre rättens beslut en gång i allmänna tidningarna och den eller de ortstidningar, som bestäm

för offentliggörande av kungörelser om konkursen, ävensom nedtaga den i rättens kansli anslagna kungörelsen.

Finnes i — — — rättens beslut.

Innan i — — — sig, betalas.

37 §.

Finnes egendom — — — uppkommen skada.

Har den — — — egendomens värde.

När å — — — till ersättning.

Då betalning — — — hans lott.

Återvinnes från gäldenärens make egendom, som denne erhållit i gåva, eller går bodelning emellan gäldenären och hans make eller dennes arvingar åter och har maken eller arvingarna i följd av vad som stadgas i 8 kap. 5 § eller 13 kap. 14 § giftermålsbalken, innan stämning om återvinning delgavs, infriat någon gäldenärens skuld, vare konkursboet skyldigt återgälda maken eller arvingarna vad sålunda guldits jämte ränta.

39 §.

Den återvinningsrätt, som enligt vad ovan är stadgat tillkommer konkursboet, må göras gällande ej mindre av förvaltaren än även av borgenär, som bevakat fordran i konkursen; dock att borgenär, som vill anställa återvinningsstalan, skall, före talans anhängiggörande, därom underrätta förvaltaren vid följd, att hans talan eljest ej upptages till prövning.

Återvinningstalan enligt — — — bodelningshandlingen ingavs.

Är talan — — — till godo.

77 §.

Förvaltaren vare pliktig att så snart ske kan vidtaga nödiga åtgärder för drivning av utestående fordringar; dock må i den ordning, som i 64 § är stadgad beträffande uppskov med försäljning av boets egendom, beslutas uppskov med indrivning av boets fordringar, och skall, om sådant uppskov beslutats, vad i 65 § för där avsett fall föreskrives äga motsvarande tillämpning. Kan fordran ej indrivnas utan att rättegång eller lagsökning eller mål om betalningsföreläggande anhängiggöras eller skiljedom påkallas, gälla vad i 79 § finnes stadgat. Anhängiggöras ej rättegång eller lagsökning eller mål om betalningsföreläggande eller påkallas ej skiljedom och kommer ej heller förlikning till stånd på sätt nedan sägs, må fordringen föryttras såsom anlös egendom.

79 §.

Rättegång eller lagsökning eller mål om betalningsföreläggande må ej utan åttens ombudsmans samtycke anhängiggöras av förvaltaren, och må han ej eller utan sådant samtycke för konkursboets räkning fortsätta mål, som anhängiggjorts innan beslutet om egendomsavträde meddelades.

Vill förvaltaren — — — ombudsmannens samtycke.

Underlåter förvaltaren att iakttaga vad ovan är föreskrivet, vare det utan erkan å målet, men svare förvaltaren för kostnad och skada, som må uppkomma för konkursboet och ej täckes av vad genom rättegången, lagsökningen eller betalningsföreläggandet kommit boet tillgodo.

Vad sålunda — — — inlett skiljedomsförfarande.

95 §.

På konkursdomaren ankomme att förordna om vidtagande av åtgärd enligt 94 § och att utdöma förelagt vite. Har någon för tredska insatts i häkte, till konkursdomaren, då anledning till hans kvarhållande ej längre är för den, genast förordna om hans lösgivande. Den, som insatts i häkte, skall till var fjortonde dag inställas för konkursdomaren.

103 §.

Efter bevakningstidens — — — anmärkningar framställas.
Anmärkningstiden skall — — — av anmärkningstiden.

Konkursdomaren bestämme ock viss dag, å vilken, därest förlikning ej träffas, målet angående de tvistiga fordringarna skall vid rätten förekomma, i stad inom fjorton dagar från nyssnämnda sammanträde och på landet under först infallande allmänna ting, så framt ej handläggningen efter ty i 108 § sägs skall äga rum å särskilt sammanträde. Där det i särskilt fall befinnes nödvändigt, må målet utsättas till senare tidpunkt.

Konkursdomaren låte — — — och förvaltaren.

Finner konkursdomaren — — — särskilt underrättas.

108 §.

De tvistefrågor — — — deras talan.

Förvaltaren skall — — — ärendets handläggning.

På ombudsmannen — — — därå tala.

Finnes anmärkning — — — till rätten.

Framställes på landet begäran om särskilt sammanträde för målets handläggning, åligge ombudsmannen att genast underrätta konkursdomaren därom. Finner konkursdomaren skäl därtill, utsatte han ofördröjligen sådant sammanträde. Kan besked om konkursdomarens beslut ej före borgenärssammanträdet slut erhållas och för de närvarande tillkännagivas, vare ombudsmannen pliktig att till envar, som närvarit vid sammanträdet och vars adress är känd, avlåta särskild underrättelse om tid och ställe för målets handläggning.

Efter borgenärssammanträdet tillställe ombudsmannen så snart ske kan konkursdomaren protokoll över sammanträdet, innehållande om och i vad förlikning skett och vilka anspråk såsom stridiga återstå. Vid protokollet skall fogas å sammanträdet ingivna handlingar.

109 §.

Tvistefrågor angående bevakade fordringar skola ofördröjligen av rätten företagas till prövning och, såvitt ske kan, på en gång avgöras. Tarva vissa fordringar längre tid för att utredas och styrkas, varde särskilt dömt över de tvistefrågor, som kunna tidigare avgöras; beror någon borgenärs anspråk annan rätts prövning, må det ej vålla uppehåll, utan fastställa domstolen, konkursen är anhängig, hans rätt i konkursen för det belopp, som kan vara bestämt genom dom i den särskilda rättegången.

111 §.

Vill borgenär — — — angående bevakning.

Då efterbevakning sålunda gjorts, överlämne konkursdomaren genast det exemplaret av bevakningshandlingarna till rättens ombudsman; låte ock en gång i allmänna tidningarna och den eller de ortstidningar, som bestämts för offentliggörande av kungörelser om konkursen, kungöra, att efterbevakning ske så ock viss tid, inom vilken anmärkningar må framställas mot bevakningstället, varest de till ombudsmannen överlämnade bevakningshandlingarna skall hållas tillgängliga för granskning, tid och ställe för sammanträde inför ombudsmannen, därest i anledning av anmärkning sammanträde varder erforderligt, samt viss dag, å vilken, om förlikning ej träffas, målet angående den tvistiga fordringen skall vid rätten förekomma, så framt ej handläggningen skall äga rum å särskilt sammanträde.

Anmärkningstiden må — — — anmärkningstidens utgång.

Om innehållet — — — och förvaltaren.

I övrigt — — — om bevakning.

Hava flere — — — handläggas gemensamt.

Ersättning till — — — för efterbevakning.

117 §.

Yrkande, att — — — i anmärkningsskrift.

Konkursdomaren förelägge — — — bevis därom.

Kan borgenären — — — ny tid.

Inlagan jämte föreläggande, som nu sagts, skall delgivas borgenären, och äge härvid vad i rättegångsbalken är stadgat om delgivning av stämning i tvistemål motsvarande tillämpning. Delgivning skall verkställas så skyndsamt omständigheterna medgiva.

123 §.

Borgenär, som — — — i konkursen.

Borgenär, varom i första stycket förmäles, vare, där det äskas, pliktig att fästa sin fordran med sådan ed, som i 116 § sägs. Å edgången skola föreskrifterna i 116—119 §§ äga motsvarande tillämpning; dock skall beträffande tiden för edgångsyrkandes framställande gälla, att det må väckas intill dess borgenären uppburit betalning för sin fordran, och må delgivning av edgångsföreläggande ej ske på sätt i 33 kap. 12 § rättegångsbalken föreskrives. Edgångsyrkandet vare förfallet, där ej underrättelse, som i 118 § första stycket s, eller annat bevis, att edgångsföreläggande meddelats, kommit rättens ombudsman tillhanda innan kungörelse om framläggande av slututdelningsförslag ärdats.

Försummar borgenären — — — i 6 kap. stadgat.

130 §.

Klander mot — — — ej upptagas.

Varder klander — — — klandret, denne.

Vid målets handläggning böra ombudsmannen och förvaltaren vara tillstädes.

De för — — — tillhandahållas rätten.

164 §.

Är vid — — — rättens prövning.

Rättens ombudsman — — — protokollet angivet.

Har ackordsfrågan hänskjutits till rätten, utsatte konkursdomaren, sedan protokollet inkommit, ärendet att vid rätten förekomma, i stad inom tre veckor h på landet så snart ske kan å ting eller, om konkursdomaren finner skäl där-
l, å särskilt sammanträde.

Konkursdomaren låte — — — och gäldenären.

Vill borgenär — — — vid rätten.

Då ärendet — — — oundgängligen erfordras.

185 §.

Finner konkursdomaren — — — nedan föreskrives:

- 1) Konkursdomaren skall om konkursen genast utfärda kungörelse med uppfatt om dagen, då konkursansökningen ingivits; och varde i kungörelsen dessutom anmärkt, att anledning finnes till sådant antagande, som ovan sagts. Kungörelsen skall ofördröjligen anslås i rättens kansli samt genast eller nästa ostdag avsändas för att en gång införas i allmänna tidningarna ävensom en eller två tidningar inom orten; varjämte konkursdomaren har att om konkursen näst underrätta allmänna åklagaren i orten samt, om gäldenären är ämbets- eller tjänsteman, hans närmaste förman.
- 2) Konkursdomaren skall — — — uppgiva boet.
- 3) Framgår ej — — — motsvarande tillämpning.
- 4) Varder ej — — — skulle yppas.
- 5) Finnes boet — — — sådan edgång.

199 §.

Har ämbets- eller tjänsteman blivit försatt i konkurs, ankomme på den myndigheten, under vilken gäldenären i och för tjänsten lyder, att pröva, huruvida

han förr än fyra månader förflutit från det beslutet om egendomsavträde med delades må åter inträda i utövning av tjänsten. Att i vissa fall den, som är konkurstillstånd, ej må utöva ämbete eller tjänst, därom är särskilt stadgat.

204 §.

Har handling — — — för avskriften.

I fråga om inläga eller annan handling, som på grund av stadgande i de lag skall ingivas till konkursdomaren, äge vad i 33 kap. 3 § rättegångsbalken är stadgat motsvarande tillämpning.

Varder, då — — — sagda kostnad.

211 §.

Mål, som avses i 16, 27, 85, 93, 98, 109, 130, 164 eller 183 §, skall utan förberedelse företagas till huvudförhandling. Utsättes målet till fortsatt eller ny huvudförhandling, äge rätten, om det erfordras för att målet vid denna skall kunna slutföras, förordna, att förberedelse skall äga rum, samt meddelå erforderliga föreskrifter därom. Uteblir part eller annan, som äger komma tillstädes vid förhandling, utgöre det ej hinder för målets handläggning och avgörande, om ej annat är stadgat. Vid huvudförhandling vare häradsrätt domför med tre i nämnden, dock ej i mål, som avses i 109 eller 130 §.

Beträffande talan mot avgörande i mål, som avses i första stycket, vad i rättegångsbalken är stadgat om talan mot beslut i mål, som väckts vid underrätt. Över underrätts eller hovrätts beslut, varigenom sådan av gäldenären fördd talan, som avses i 183 § tredje stycket andra punkten, blivit bifallen, må klagan ej föras.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1948; därvid gälle i tillämpliga delar vad i lagen om införande av nya rättegångsbalken finnes föskrivet.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till ytterme visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 20 december 1946.

GUSTAF.

(L. S.)

(Justitiedepartementet.)

HERMAN ZETTERBERG.

